

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร
ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี
พ.ศ. ๒๕๖๔**

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ ได้มาตรฐานและคุณภาพสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๔ มีมติให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๔ ”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐

บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“ มหาวิทยาลัย ” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร

“ สภามหาวิทยาลัย ” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร

“ อธิการบดี ” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร

“ คณบดี ” หมายความว่า คณบดีประจำคณะในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร

“ นักศึกษา ” หมายความว่า ผู้เข้ารับการศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร

“ คณะกรรมการวิชาการ ” หมายความว่า คณะกรรมการวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร

“ อาจารย์ประจำ ” หมายความว่า บุคคลที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ในสถาบันมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร ที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของการอุดมศึกษา และปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา

/“ อาจารย์ ”...

“ อาจารย์ประจำหลักสูตร ” หมายความว่า อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตรที่เปิดสอน ซึ่งมีหน้าที่สอนและค้นคว้าวิจัยในสาขาวิชาดังกล่าว ทั้งนี้ สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรหลายหลักสูตรได้ในเวลาเดียวกัน แต่ต้องเป็นหลักสูตรที่อาจารย์ผู้นั้นมีคุณวุฒิตรง หรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร

“ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ” หมายความว่า อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีภาระหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผล และการพัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องอยู่ประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา โดยจะเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า ๑ หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้นพหุวิทยาการ หรือสหวิทยาการ ให้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้อีกหนึ่งหลักสูตรและอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร สามารถซ้ำได้ไม่เกิน ๒ คน

“ อาจารย์พิเศษ ” หมายความว่า ผู้สอนที่ไม่ใช่อาจารย์ประจำ

ข้อ ๕ เพื่อให้การดำเนินงานเกี่ยวกับการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ให้อธิการบดีมีอำนาจในการออกระเบียบ หรือประกาศ หรือคำสั่ง หรือกำหนดวิธีการเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ ส่วนการดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาระดับปริญญาตรีซึ่งมิได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ และมีได้มีข้อบังคับหรือระเบียบอื่นกำหนดไว้ หรือไม่เป็นไปตามข้อบังคับนี้ ให้นำเสนอคณะกรรมการวิชาการ และสภามหาวิทยาลัยเป็นกรณีไป

ข้อ ๖ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติ ให้อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดโดยคำวินิจฉัยหรือคำสั่งอธิการบดีถือเป็นที่สุด

หมวด ๑ ระบบการจัดการศึกษา

ข้อ ๗ มหาวิทยาลัยมีการจัดระบบการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ดังนี้

(๑) ระบบทวิภาค โดย ๑ ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติ ได้แก่ ภาคการศึกษาที่ ๑ และภาคการศึกษาที่ ๒ มีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่าภาคการศึกษาละ ๑๕ สัปดาห์ และอาจมีภาคการศึกษาฤดูร้อนต่อจากภาคการศึกษาที่ ๒ ได้ โดยมีสัดส่วนระยะเวลาและจำนวนหน่วยกิตเทียบเคียงกันได้กับการศึกษาในภาคการศึกษาปกติ

(๒) ระบบไตรภาค โดย ๑ ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น ๓ ภาคการศึกษาปกติ ๑ ภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๑๒ สัปดาห์

โดย ๑ หน่วยกิตระบบไตรภาค เทียบได้กับ ๑๒/๑๕ หน่วยกิตระบบทวิภาค หรือ ๔ หน่วยกิตระบบทวิภาค เทียบได้กับ ๕ หน่วยกิตระบบไตรภาค

ข้อ ๘ มหาวิทยาลัยมีการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งในและนอกเวลาราชการ โดยอาจจัดการเรียนการสอนแบบชั้นเรียน หรือการเรียนรู้โดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ข้อ ๙ การคิดหน่วยกิต

(๑) รายวิชาภาคทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหาไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

(๒) รายวิชาภาคปฏิบัติ ที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

(๓) การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

(๔) การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนรู้อื่นใดตามที่ได้รับมอบหมาย ที่ใช้เวลาทำโครงการหรือกิจกรรมนั้น ๆ ไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

หมวด ๒ หลักสูตรการศึกษา

ข้อ ๑๐ หลักสูตรปริญญาตรี แบ่งเป็น ๒ กลุ่ม ดังนี้

(๑) หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาการ แบ่งเป็น ๒ แบบ ได้แก่

(๑.๑) หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาการ ที่มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีความรอบรู้ทั้ง ภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ เน้นความรู้และทักษะด้านวิชาการ สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างสร้างสรรค์

(๑.๒) หลักสูตรปริญญาตรีแบบก้าวหน้าทางวิชาการ ซึ่งเป็นหลักสูตรปริญญาตรี สำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถระดับสูง โดยใช้หลักสูตรปกติที่เปิดสอนอยู่แล้ว ให้รองรับศักยภาพของผู้เรียน โดยกำหนดให้ผู้เรียนได้ศึกษาบางรายวิชาในระดับบัณฑิตศึกษาที่เปิดสอนอยู่แล้ว และสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ทำวิจัยที่ลุ่มลึกทางวิชาการ

(๒) หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ แบ่งเป็น ๒ แบบ ได้แก่

(๒.๑) หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ ที่มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีความรอบรู้ ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ เน้นความรู้ สมรรถนะและทักษะด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ หรือมีสมรรถนะและทักษะด้านการปฏิบัติเชิงเทคนิคในศาสตร์สาขานั้น ๆ โดยผ่านการฝึกงานในสถานประกอบการ หรือสหกิจศึกษา หลักสูตรแบบนี้เท่านั้นที่จัดหลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ได้ เพราะมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีทักษะการปฏิบัติการอยู่แล้ว ให้มีความรู้ด้านวิชาการมากยิ่งขึ้น รวมทั้งได้รับการฝึกปฏิบัติขั้นสูงเพิ่มเติม

หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ถือเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรปริญญาตรี และจะต้องสะท้อนปรัชญา และเนื้อหาสาระของหลักสูตรปริญญาตรีนั้น ๆ โดยครบถ้วน และให้ระบุว่า “ต่อเนื่อง” ในวงเล็บต่อท้ายชื่อหลักสูตร

(๒.๒) หลักสูตรปริญญาตรีแบบก้าวหน้าทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ ซึ่งเป็นหลักสูตรสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ สมรรถนะทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการขั้นสูง โดยใช้หลักสูตรปกติที่เปิดสอนอยู่แล้ว ให้รองรับศักยภาพของผู้เรียน โดยกำหนดให้ผู้เรียนได้ศึกษาบางรายวิชาในระดับบัณฑิตศึกษาที่เปิดสอนอยู่แล้ว และทำวิจัยที่ลุ่มลึกหรือได้รับการฝึกปฏิบัติขั้นสูงในหน่วยงาน องค์กร หรือสถานประกอบการ

หลักสูตรปริญญาตรีแบบก้าวหน้าทางวิชาการหรือทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ ต้องมีการเรียนรายวิชา ระดับบัณฑิตศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

ข้อ ๑๑ โครงสร้างหลักสูตร ประกอบด้วยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ และหมวดวิชาเลือกเสรี โดยมีสัดส่วนจำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชา ดังนี้

(๑) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต

(๒) หมวดวิชาเฉพาะ วิชาแกน วิชาเฉพาะด้าน วิชาพื้นฐานวิชาชีพและวิชาชีพ ที่มุ่งหมายให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และปฏิบัติงานได้ โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวม ดังนี้

(๒.๑) หลักสูตรปริญญาตรี (๔ ปี) ทางวิชาการ ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต

(๒.๒) หลักสูตรปริญญาตรี (๔ ปี) ทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต โดยต้องเรียนวิชาทางปฏิบัติการตามที่มาตรฐานวิชาชีพกำหนด หากไม่มีมาตรฐานวิชาชีพกำหนดต้องเรียนวิชาทางปฏิบัติการไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และทางทฤษฎีไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

หลักสูตร (ต่อเนื่อง) ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า ๔๒ หน่วยกิต ในจำนวนนั้นต้องเป็นวิชาทางทฤษฎีไม่น้อยกว่า ๑๘ หน่วยกิต

(๒.๓) หลักสูตรปริญญาตรี (๕ ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า ๙๐ หน่วยกิต

(๒.๔) หลักสูตรปริญญาตรี (ไม่น้อยกว่า ๖ ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า ๑๐๘ หน่วยกิต

มหาวิทยาลัยอาจจัดหมวดวิชาเฉพาะในลักษณะวิชาเอกเดี่ยว วิชาเอกคู่ หรือวิชาเอกและวิชาโทก็ได้ โดยวิชาเอกต้องมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต และวิชาโทต้องมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๑๕ หน่วยกิต ในกรณีที่จัดหลักสูตรแบบวิชาเอกคู่ต้องเพิ่มจำนวนหน่วยกิตของวิชาเอกอีกไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต และให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๕๐ หน่วยกิต

สำหรับหลักสูตรปริญญาตรีแบบก้าวหน้า ผู้เรียนต้องเรียนวิชาระดับบัณฑิตศึกษาในหมวดวิชาเฉพาะไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

(๓) หมวดวิชาเลือกเสรี หมายถึง วิชาที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ตามที่ตนเองถนัดหรือสนใจ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนรายวิชาใด ๆ ในหลักสูตรระดับปริญญาตรี โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

ข้อ ๑๒ การเทียบโอนหน่วยกิต

มหาวิทยาลัยอาจยกเว้นหรือเทียบโอนหน่วยกิตรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ และหมวดวิชาเลือกเสรี ให้กับนักศึกษาที่มีความรู้ความสามารถ ที่สามารถวัดมาตรฐานได้ ทั้งนี้ นักศึกษาต้องศึกษาให้ครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร และเป็นไปตามหลักเกณฑ์การเทียบโอนผลการเรียนระดับปริญญาเข้าสู่วิชาการในระบบ แนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการเทียบโอนของสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร ว่าด้วยหลักเกณฑ์การเทียบวิชาเรียนและโอนหน่วยกิตสำหรับหลักสูตรระดับปริญญาตรี

ข้อ ๑๓ จำนวน คุณวุฒิ และคุณสมบัติของอาจารย์

๑๓.๑ หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาการ ประกอบด้วย

(๑) อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือมีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และต้องมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

/(๒) อาจารย์...

(๒) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีคุณวุฒิและคุณสมบัติเช่นเดียวกับอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๕ คน กรณีที่หลักสูตรจัดให้มีวิชาเอกมากกว่า ๑ วิชาเอก ให้จัดอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีคุณวุฒิและคุณสมบัติตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอนไม่น้อยกว่าวิชาเอกละ ๓ คน

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวน มหาวิทยาลัยต้องเสนอจำนวนและคุณวุฒิของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีนั้นให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาเป็นรายกรณี

(๓) อาจารย์ผู้สอน อาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษที่มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือมีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน

ในกรณีที่มิอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และทำหน้าที่อาจารย์ผู้สอนก่อนที่เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ จะประกาศใช้ให้สามารถทำหน้าที่อาจารย์ผู้สอนต่อไปได้

ในกรณีของอาจารย์พิเศษอาจได้รับการยกเว้นคุณวุฒิปริญญาโท แต่ทั้งนี้ต้องมีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ ปี

ทั้งนี้ อาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น หากรายวิชาใดมีความจำเป็นต้องใช้ความเชี่ยวชาญของบุคลากรจากภายนอกมากกว่าร้อยละ ๕๐ ก็สามารถดำเนินการได้เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุด แต่ต้องมีอาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนานักศึกษาตลอดการจัดการเรียนการสอนของรายวิชานั้น ๆ ด้วย โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

๑๓.๒ หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ และหลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ประกอบด้วย

(๑) อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือมีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และต้องมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

สำหรับหลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ ที่เน้นทักษะด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ อาจารย์ประจำหลักสูตรต้องมีคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพนั้น ๆ

กรณีร่วมผลิตหลักสูตรกับหน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่สถาบันอุดมศึกษา หากจำเป็น บุคลากรที่มาจากหน่วยงานนั้นอาจได้รับการยกเว้นคุณวุฒิปริญญาโทและผลงานทางวิชาการ แต่ต้องมีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์การทำงานในหน่วยงานแห่งนั้นมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ ปี

(๒) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีคุณวุฒิและคุณสมบัติเช่นเดียวกับอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๕ คน

ในกรณีของหลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการที่เน้นทักษะด้านการปฏิบัติเชิงเทคนิคในศาสตร์สาขาวิชานั้น อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อย ๒ ใน ๕ คน ต้องมีประสบการณ์ในด้านปฏิบัติการ โดยอาจเป็นอาจารย์ประจำของสถาบันอุดมศึกษา หรือเป็นบุคลากรของหน่วยงานที่ไม่ใช่สถาบันอุดมศึกษาซึ่งมีข้อตกลงในการผลิตบัณฑิตของหลักสูตรนั้นร่วมกัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๒ คน

กรณีร่วมผลิตหลักสูตรกับหน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่สถาบันอุดมศึกษา หากจำเป็น บุคลากรที่มาจากหน่วยงานนั้นอาจได้รับการยกเว้นคุณสมบัติปริญญาโทและผลงานทางวิชาการ แต่ต้องมีคุณสมบัติขั้นต่ำปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์การทำงานในหน่วยงานแห่งนั้นมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ ปี กรณีที่หลักสูตรจัดให้มีวิชาเอกมากกว่า ๑ วิชาเอก ให้จัดอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีคุณสมบัติและคุณสมบัติตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอนไม่น้อยกว่า วิชาเอกละ ๓ คน และหากเป็นปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการที่เน้นทักษะด้านการปฏิบัติเชิงเทคนิคในศาสตร์สาขาวิชานั้น ต้องมีส่วนอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในด้านปฏิบัติการ ๑ ใน ๓

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวน มหาวิทยาลัยต้องเสนอจำนวนและคุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีนั้นให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาเป็นรายกรณี

(๓) อาจารย์ผู้สอน อาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษที่มีคุณสมบัติขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือมีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน

ในกรณีที่มีอาจารย์ประจำที่มีคุณสมบัติปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และทำหน้าที่อาจารย์ผู้สอนก่อนที่เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘ จะประกาศใช้ให้สามารถทำหน้าที่อาจารย์ผู้สอนต่อไปได้

สำหรับกรณีร่วมผลิตหลักสูตรกับหน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่สถาบันอุดมศึกษา หากจำเป็น บุคลากรที่มาจากหน่วยงานนั้นอาจได้รับการยกเว้นคุณสมบัติปริญญาโทและผลงานทางวิชาการ แต่ต้องมีคุณสมบัติขั้นต่ำปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์การทำงานในหน่วยงานแห่งนั้นมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ ปี

ในกรณีของอาจารย์พิเศษอาจได้รับการยกเว้นคุณสมบัติปริญญาโท แต่ทั้งนี้ต้องมีคุณสมบัติขั้นต่ำปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ ปี

ทั้งนี้ อาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น หากรายวิชาใดมีความจำเป็นต้องใช้ความเชี่ยวชาญของบุคลากรจากภายนอกมากกว่าร้อยละ ๕๐ ก็สามารถดำเนินการได้เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุด แต่ต้องมีอาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนานักศึกษาตลอดการจัดการเรียนการสอนของรายวิชานั้น ๆ ด้วย โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

สำหรับหลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการที่เน้นทักษะด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ อาจารย์ผู้สอนต้องมีคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพนั้น ๆ

หมวด ๓ การรับเข้าศึกษา

ข้อ ๑๔ คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

(๑) หลักสูตรปริญญาตรี (๔ ปี ๕ ปี และไม่น้อยกว่า ๖ ปี) จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือเทียบเท่า โดยได้รับการยกเว้นไม่ต้องศึกษาบางรายวิชา หรือได้รับการเทียบโอนหน่วยกิตของรายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

(๒) หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือเทียบเท่า หรือระดับอนุปริญญา (๓ ปี) หรือเทียบเท่า ในสาขาวิชาที่ตรงกับสาขาวิชาที่จะเข้าศึกษา

(๓) หลักสูตรปริญญาตรีแบบก้าวหน้าทั้งทางวิชาการ และทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ ต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า โดยมีคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่น้อยกว่า ๓.๕๐ จากระบบ

๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า และมีผลการเรียนในหลักสูตรปริญญาตรีแบบก้าวหน้า ไม่น้อยกว่า ๓.๕๐ ทุกภาคการศึกษา อนึ่ง ในระหว่างการศึกษาในหลักสูตรแบบก้าวหน้า หากภาคการศึกษาใดภาคการศึกษาหนึ่ง มีผลการเรียนต่ำกว่า ๓.๕๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า จะถือว่า ผู้เรียนขาดคุณสมบัติในการศึกษา หลักสูตรแบบก้าวหน้า

(๔) เป็นผู้ไม่มีโรคติดต่ออย่างร้ายแรง ไม่เป็นโรคเรื้อน วัณโรค โรคติดยาเสพติด โรคพิษสุราเรื้อรัง และแพทย์มีความเห็นว่า มีสุขภาพเหมาะสมที่จะเข้าเรียนได้

(๕) เป็นผู้มีความประพฤติเรียบร้อยไม่บกพร่องต่อศีลธรรมอันดี มีเหตุมีผลและพร้อมที่จะปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบวินัยของมหาวิทยาลัย และสังคมทั่วไป

(๖) ผู้ให้การรับรองความประพฤติ และผู้รับรองจะต้องเป็นผู้ที่มหาวิทยาลัยสามารถติดต่อได้ตลอดเวลา

ข้อ ๑๕ การสมัครและการคัดเลือกเข้าเป็นนักศึกษา

(๑) การสมัคร

ผู้สมัครต้องยื่นใบสมัครและหลักฐานประกอบการสมัครต่าง ๆ ตามระเบียบการสมัครของมหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ประกาศให้ทราบเป็นคราว ๆ ไป

(๒) การคัดเลือก

(๒.๑) โดยการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

(๒.๒) โดยการสอบคัดเลือก หรือการคัดเลือกของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๖ การขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา

(๑) ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกจะมีสถานภาพเป็นนักศึกษาต่อเมื่อได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาแล้ว โดยต้องนำหลักฐานต่าง ๆ มารายงานตัวด้วยตนเองตามวันเวลาและสถานที่ที่มหาวิทยาลัยกำหนด และชำระค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ครบถ้วน

(๒) ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกที่ไม่สามารถมาขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาตามวันและเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด จะต้องแจ้งเหตุขัดข้องให้มหาวิทยาลัยทราบเป็นลายลักษณ์อักษร และต้องขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาภายใน ๗ วัน นับจากวันที่กำหนด มิฉะนั้นจะถือว่าสละสิทธิ

หมวด ๔

การลงทะเบียนเรียน

ข้อ ๑๗ จำนวนหน่วยกิตและระยะเวลาการศึกษา

(๑) หลักสูตรปริญญาตรี (๔ ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๒๐ หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๘ ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน ๑๒ ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

(๒) หลักสูตรปริญญาตรี (๕ ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๕๐ หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๑๐ ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน ๑๕ ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

(๓) หลักสูตรปริญญาตรี (ไม่น้อยกว่า ๖ ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๘๐ หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๑๒ ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน ๑๘ ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

(๔) หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๔ ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน ๖ ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

ทั้งนี้ การนับระยะเวลาการศึกษา ให้นับเวลาศึกษาจากวันที่เปิดภาคการศึกษาแรกที่รับเข้าศึกษาในหลักสูตรนั้น

ข้อ ๑๘ การลงทะเบียนเรียน

(๑) นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนตามกำหนดตามประกาศของมหาวิทยาลัย

(๒) การลงทะเบียนเรียนรายวิชาใดมีรายวิชาที่ต้องศึกษาก่อน (Prerequisite) ซึ่งได้กำหนดไว้ในหลักสูตร นักศึกษาจะต้องสอบผ่านวิชานั้นก่อนจึงจะมีสิทธิลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้น ๆ

(๓) นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนด้วยตนเองตามวิธีการ วันเวลา และสถานที่ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ยกเว้นในกรณีที่นักศึกษามีเหตุจำเป็นสุดวิสัยไม่สามารถลงทะเบียนเรียนได้ภายในเวลาที่กำหนด จะต้องติดต่อแจ้งเหตุจำเป็นและเสียค่าปรับตามระเบียบของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๙ จำนวนหน่วยกิตที่นักศึกษาจะลงทะเบียนเรียน มีดังนี้

(๑) ให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่น้อยกว่า ๙ หน่วยกิต และไม่เกิน ๒๒ หน่วยกิต ในแต่ละภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา

(๒) ให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน ๙ หน่วยกิต ในแต่ละภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

(๓) สำหรับการลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาฤดูร้อน ให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน ๙ หน่วยกิต

หากมีเหตุผลและความจำเป็น การลงทะเบียนเรียนที่มีจำนวนหน่วยกิตแตกต่างไปจากเกณฑ์ข้างต้นก็อาจทำได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่กระทบกระเทือนต่อมาตรฐานและคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ ต้องเรียนให้ครบตามจำนวนหน่วยกิตตามที่ระบุไว้ในหลักสูตร

ข้อ ๒๐ การเพิ่มและการเพิกถอนรายวิชา

(๑) การขอเพิ่มรายวิชาจะกระทำได้ตามกำหนดการที่มหาวิทยาลัยประกาศหรือภายใน ๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติ หรือภายในสัปดาห์แรกของภาคการศึกษาฤดูร้อน นับจากวันกำหนดลงทะเบียน

(๒) การขอเพิกถอนรายวิชาจะกระทำก่อน ๒ สัปดาห์สุดท้ายของการสอบประจำภาคการศึกษา หรือก่อนสัปดาห์สุดท้ายของการสอบประจำภาคการศึกษาฤดูร้อน นับจากวันกำหนดลงทะเบียน และไม่ได้รับเงินค่าหน่วยกิตคืน รายวิชาที่ขอเพิกถอนนั้นจะไม่บันทึกในรายงานผลการศึกษา ยกเว้นภาคการศึกษาในปีการศึกษาแรก

(๓) การขอเพิ่มหรือเพิกถอนรายวิชานี้ จะต้องไม่ขัดกับจำนวนหน่วยกิตต่อภาคการศึกษา ตามข้อ ๑๙

ข้อ ๒๑ การสำเร็จศึกษา เป็นดังนี้

(๑) หลักสูตรปริญญาตรี (๔ ปี) สำเร็จการศึกษาได้ไม่ก่อน ๖ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่ก่อน ๑๔ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

(๒) หลักสูตรปริญญาตรี (๕ ปี) สำเร็จการศึกษาได้ไม่ก่อน ๘ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่ก่อน ๑๗ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

(๓) หลักสูตรปริญญาตรี (ไม่น้อยกว่า ๖ ปี) สำเร็จการศึกษาได้ไม่ก่อน ๑๐ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่ก่อน ๒๐ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

(๔) หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) สำเร็จการศึกษาได้ไม่ก่อน ๔ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่ก่อน ๘ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

หมวด ๕

ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียม

ข้อ ๒๒ นักศึกษาต้องชำระค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาต่าง ๆ เมื่อมีการลงทะเบียนเรียนในทุกภาคการศึกษาตามประกาศของมหาวิทยาลัย ซึ่งจะประกาศให้ทราบเป็นคราว ๆ ไป

หมวด ๖

การวัดผลการศึกษา

ข้อ ๒๓ การวัดผลการศึกษา

(๑) นักศึกษาต้องมีเวลาเรียนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาในการเรียนทั้งหมดของแต่ละรายวิชาจึงจะมีสิทธิเข้าสอบประจำภาคการศึกษาในรายวิชานั้น ๆ

(๒) การวัดผลการศึกษาแบ่งออกเป็น ดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย	ค่าระดับคะแนน
A	ดีเยี่ยม (Excellent)	๔.๐
B+	ดีมาก (Very Good)	๓.๕
B	ดี (Good)	๓.๐
C+	ค่อนข้างดี (Fairly Good)	๒.๕
C	พอใช้ (Fair)	๒.๐
D+	ผ่าน-อ่อน (Pass-Poor)	๑.๕
D	ผ่าน-อ่อนมาก (Pass-Very Poor)	๑.๐
F	ตก (Fail)	๐
FE	ตกเนื่องจากขาดสอบ (Fail Without Examination)	๐
FF	ตกเนื่องจากกระทำทุจริตในการสอบ (Fail Fraudulence)	๐
I	ไม่สมบูรณ์ (Incomplete)	
W	การเพิกถอนรายวิชาก่อนการสอบ ประจำภาคการศึกษา (Withdrawn)	
S	ผลการประเมินเป็นที่พอใจ (Satisfactory)	
U	ผลการประเมินไม่เป็นที่พอใจ (Unsatisfactory)	
AU	การศึกษาโดยไม่นับหน่วยกิต (Audit)	

(๓) หลักเกณฑ์การให้ค่าระดับคะแนน มีดังนี้

(๓.๑) การใช้สัญลักษณ์ A, B+, B, C+, C, D+, และ D กระทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้

ก. นักศึกษาเข้าสอบ และ/หรือ มีผลงานที่ประเมินได้เป็นค่าระดับคะแนน

ข. เปลี่ยนจากสัญลักษณ์ I ให้เป็นสัญลักษณ์แสดงค่าระดับคะแนนที่เหมาะสมกับคุณภาพของการสอบ และ/หรืองาน ภายใน ๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาถัดไป

(๓.๒) การใช้สัญลักษณ์ F กระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

ก. นักศึกษาเข้าสอบและสอบตก

ข. นักศึกษาไม่มีสิทธิเข้าสอบ เนื่องจากการตัดสินใจว่าใช้เวลาเรียนไม่ถึงร้อยละ ๘๐ ในรายวิชานั้น ๆ

ค. เปลี่ยนจากสัญลักษณ์ I เป็น F โดยอัตโนมัติ เพราะนักศึกษาไม่ได้สอบหรือไม่ได้ทำงาน และส่งงานตามกำหนดวันเวลาที่อาจารย์ผู้สอนกำหนด หรือภายใน ๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาถัดไป

(๓.๓) การใช้สัญลักษณ์ FE กระทำได้ในกรณีนักศึกษาขาดสอบ

(๓.๔) การใช้สัญลักษณ์ FF กระทำได้ในกรณีนักศึกษากระทำการทุจริตในการสอบ และคณะกรรมการพิจารณาการกระทำทุจริตในการสอบของนักศึกษาตัดสินลงโทษให้ได้สัญลักษณ์ FF และสัญลักษณ์ FF ไม่สามารถเพิกถอนได้ นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนวิชาเหล่านั้นซ้ำใหม่ และหากไม่ปรากฏว่ากระทำการทุจริตอื่นใดอีก มหาวิทยาลัยโดยอธิการบดีจะอนุมัติให้เพิกถอน FF ได้ต่อเมื่อนักศึกษาเรียนรายวิชาครบถ้วนตามหลักสูตรและมีคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐ ขณะที่ยังไม่มีการเพิกถอนรายวิชาที่ได้ FF

(๓.๕) การใช้สัญลักษณ์ I กระทำได้ในกรณีอาจารย์ผู้สอนโดยความเห็นชอบของหัวหน้าภาควิชา/หัวหน้าสาขาวิชา เห็นสมควรให้รอผลการศึกษาเพราะนักศึกษายังทำงาน หรือส่วนประกอบการศึกษาของรายวิชานั้นยังไม่สมบูรณ์ การเปลี่ยนสัญลักษณ์ I ให้เป็นสัญลักษณ์แสดงค่าระดับคะแนนที่เหมาะสมกับคุณภาพของการสอบ และ/หรืองาน ให้กระทำได้เมื่อนักศึกษาทำการสอบ และ/หรือทำงานครบถ้วนตามกำหนดแล้ว ทั้งนี้จะต้องให้เสร็จสิ้นภายใน ๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาถัดไป หากพ้นกำหนดนี้แล้วจะเปลี่ยนสัญลักษณ์ I เป็น F โดยอัตโนมัติ

(๓.๖) การให้สัญลักษณ์ W กระทำได้ในกรณีที่นักศึกษาได้ลงทะเบียนรายวิชานั้นแล้ว และขอเพิกถอนรายวิชานั้นก่อนการสอบประจำภาคการศึกษา ไม่น้อยกว่า ๒ สัปดาห์

(๓.๗) การให้สัญลักษณ์ S กระทำได้เมื่อ

ก. นักศึกษาเรียนวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรซึ่งเป็นรายวิชาที่ไม่คิดค่าระดับคะแนน และสามารถสอบผ่านเป็นที่น่าพอใจ

ข. นักศึกษาเรียนรายวิชาที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้เรียน เพื่อเป็นการปูพื้นฐานความรู้ก่อนที่จะเรียนรายวิชาต่อไป และสามารถสอบผ่านเป็นที่น่าพอใจ

ค. เป็นรายวิชาที่นักศึกษาได้รับอนุญาตให้เทียบโอนจากสถาบันการศึกษาอื่น

(๓.๘) การให้สัญลักษณ์ U กระทำได้ เมื่อนักศึกษาไม่สามารถสอบรายวิชานั้นผ่านจนเป็นที่พอใจ โดยเป็นการใช้กับรายวิชาเช่นเดียวกับที่ใช้สัญลักษณ์ S

(๓.๙) การให้ AU จะกระทำเฉพาะรายวิชาที่นักศึกษาขอเข้าร่วมศึกษาโดยไม่นับหน่วยกิต

ข้อ ๒๔ การประเมินผลการศึกษาและการคำนวณค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

(๑) การประเมินผลการศึกษาของนักศึกษาแต่ละคน ให้กระทำเมื่อสิ้นสุดแต่ละภาคการศึกษา

(๒) การคำนวณระดับคะแนนเฉลี่ย ให้นับเฉพาะรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนและสอบตามหลักสูตร และเป็นรายวิชาที่ได้มีการวัดผลโดยได้รับสัญลักษณ์ A, B+, B, C+, C, D+, D, F, FE หรือ FF

(๓) ในกรณีที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนรายวิชาที่มีอยู่ในหลักสูตรซ้ำ ให้นำหน่วยกิตและค่าระดับคะแนนในรายวิชานั้น ๆ มารวมในการคำนวณคะแนนเฉลี่ยสะสม ยกเว้นรายวิชาที่ลงทะเบียนเกินจำนวนหน่วยกิตที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๔) การคำนวณหาค่าระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาคการศึกษา ให้นำผลรวมของผลคูณของจำนวนหน่วยกิตกับค่าระดับคะแนนของแต่ละรายวิชาในภาคการศึกษานั้น หารด้วยผลรวมของหน่วยกิตของทุกรายวิชาที่เรียนในภาคการศึกษานั้น โดยในการหารให้ใช้ทศนิยมสองตำแหน่งไม่มีการปัดเศษ

(๕) การคำนวณหาค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้เอาผลรวมของผลคูณของหน่วยกิตกับค่าระดับคะแนนของแต่ละรายวิชาที่ลงทะเบียนหารด้วยผลรวมของหน่วยกิตของทุกรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียน โดยในการหารให้ใช้ทศนิยมสองตำแหน่งไม่มีการปัดเศษ

(๖) สำหรับรายวิชาที่ได้ F หรือ FE หรือ FF ให้บันทึกผลในใบรายงานผลการศึกษา และนำจำนวนหน่วยกิตของรายวิชานั้นมาคำนวณระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาค และระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมด้วย

ข้อ ๒๕ การสอบได้ นักศึกษาต้องสอบได้คะแนนทุกรายวิชาไม่ต่ำกว่า D จึงจะถือว่าสอบได้

ข้อ ๒๖ การสอบตกและสอบซ้ำ นักศึกษาที่สอบไม่ผ่านตามเกณฑ์ของการวัดผล ถือว่ายังสอบไม่ผ่าน ในกรณีที่นักศึกษาสอบไม่ผ่านจะต้องปฏิบัติตามนี้

(๑) นักศึกษาที่ได้รับสัญลักษณ์ F หรือ FE หรือ FF ในรายวิชาที่ไม่ใช่รายวิชาเลือก ต้องลงทะเบียนรายวิชานั้นซ้ำ

(๒) นักศึกษาที่ได้รับสัญลักษณ์ F หรือ FE หรือ FF ในรายวิชาเลือก จะลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นซ้ำอีก หรือเลือกรายวิชาเลือกอื่นแทนก็ได้ แต่จะต้องเป็นไปตามเกณฑ์ที่คณะ สาขาวิชา หรือภาควิชากำหนด

ข้อ ๒๗ เมื่อนักศึกษาได้จำนวนหน่วยกิตครบทุกรายวิชา ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแล้ว ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ถึง ๒.๐๐ และมีระยะเวลาศึกษาไม่เกิน ๒ เท่าของหลักสูตร นักศึกษาอาจยื่นคำร้องขอเรียนเพิ่มเติมเพื่อให้ได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ๒.๐๐ โดยวิธีการดังนี้

(๑) เรียนซ้ำในบางรายวิชาซึ่งนักศึกษาเคยเรียนมาแล้ว ทั้งนี้ในรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนซ้ำนั้นต้องได้รับค่าระดับคะแนนเดิมไม่สูงกว่า C

(๒) ลงทะเบียนเรียนเพิ่มเติมในรายวิชาอื่นที่ยังไม่เคยเรียนที่มีอยู่ในหลักสูตร โดยได้รับอนุมัติจากคณบดี ทั้งนี้ ต้องเป็นรายวิชาที่มหาวิทยาลัยเปิดทำการสอน และต้องเรียนไม่เกิน ๓ รายวิชา หรือ ๙ หน่วยกิต กรณีเรียนเกินจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดนี้ จะไม่นำมานับรวมในหน่วยกิตสะสม และค่าระดับคะแนนที่ได้จะไม่นำมาคำนวณระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

(๓) การลงทะเบียนตามข้อ ๒๗ (๑) และ ๒๗ (๒) จะกระทำได้โดยไม่จำกัดหน่วยกิตขั้นต่ำในแต่ละภาคการศึกษา

หมวด ๗ การศึกษาโดยไม่นับหน่วยกิต

ข้อ ๒๘ นักศึกษาที่จะลงทะเบียนเรียนรายวิชาโดยไม่นับหน่วยกิต ต้องได้รับอนุญาตจากอาจารย์ผู้สอนรายวิชานั้น ๆ ก่อน จึงจะมีสิทธิลงทะเบียนได้

ข้อ ๒๙ รายวิชาที่เรียนโดยไม่นับหน่วยกิต จะไม่นับรวมเข้าในจำนวนหน่วยกิตต่ำสุดที่บังคับให้ลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคการศึกษา

ข้อ ๓๐ จำนวนหน่วยกิตของรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนโดยไม่นับหน่วยกิต จะไม่นับรวมในหน่วยกิตสะสม

ข้อ ๓๑ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาโดยไม่นับหน่วยกิต สามารถเลือกที่จะให้มีหรือไม่มีการวัดและการประเมินผลการศึกษาของรายวิชานั้น ๆ ได้

หมวด ๘ การศึกษาในภาคการศึกษาฤดูร้อน

ข้อ ๓๒ การศึกษาในภาคการศึกษาฤดูร้อนเป็นการศึกษาภาคพิเศษ โดยลงทะเบียนเรียนรายวิชาต่าง ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๓๓ การดำเนินการศึกษาในภาคการศึกษาฤดูร้อน ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย และให้ถือปฏิบัติดังนี้

(๑) การศึกษาในภาคการศึกษาฤดูร้อนเพื่อหาความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติมโดยไม่นับหน่วยกิต ให้เป็นไปตามหมวด ๗

(๒) การศึกษาในภาคการศึกษาฤดูร้อนเพื่อนับหน่วยกิต จะมีการวัดผลการศึกษาตามหมวด ๖ ข้อ ๒๓ และให้นำผลการศึกษาในภาคการศึกษาฤดูร้อนคำนวณค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

หมวด ๙ การพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๓๔ การพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา นักศึกษาจะพ้นสภาพตามเกณฑ์การพ้นสภาพเป็นนักศึกษา มหาวิทยาลัย ดังนี้

(๑) ไม่สามารถเรียนสำเร็จภายในระยะเวลา ๒ เท่าของหลักสูตรตามแผนการศึกษา นับตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่ลงทะเบียนเรียนในคณะวิชานั้น ๆ

(๒) มหาวิทยาลัยสั่งให้พ้นสภาพด้วยสาเหตุกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๓) เรียนจบหลักสูตร และได้รับปริญญาบัตร

(๔) ขาดการลงทะเบียนโดยไม่ได้ทำเรื่องลาพักการศึกษา

(๕) ลาออก

(๖) ถึงแก่กรรม

หมวด ๑๐

การลา

ข้อ ๓๕ การลาพักการศึกษา

(๑) นักศึกษาอาจยื่นคำร้องขออนุมัติลาพักการศึกษาได้ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑.๑) ถูกเกณฑ์หรือระดมเข้ารับราชการทหารกองประจำการ

(๑.๒) ได้รับทุนแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างประเทศ หรือทุน หรือโครงการอื่นใดซึ่งมหาวิทยาลัยเห็นสมควรสนับสนุน

(๑.๓) เจ็บป่วยจนต้องพักรักษาตัวเป็นเวลานานตามคำสั่งแพทย์ เกินกว่าร้อยละ ๒๐ ของเวลาเรียนในภาคการศึกษานั้น โดยมีใบรับรองแพทย์จากสถานพยาบาลของทางราชการหรือโรงพยาบาลเอกชน

(๑.๔) มีเหตุจำเป็นสุดวิสัยอันควรได้รับการพิจารณาให้ลาพักการศึกษาได้

(๒) นักศึกษาที่มีความจำเป็นส่วนตัว อาจยื่นคำร้องขอลาพักการศึกษาได้ ถ้ามีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๒.๑) ได้ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยมาแล้วอย่างน้อย ๑ ภาคการศึกษา

(๒.๒) ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐

(๓) การลาพักการศึกษาตามข้อ ๓๕ (๑) และข้อ ๓๕ (๒) ให้คนบดือนุมัติได้ครั้งละ ๑ ภาคการศึกษา ปกติและลาพักติดต่อกันได้ไม่เกิน ๑ ปีการศึกษา ถ้านักศึกษายังมีความจำเป็นที่จะต้องขอลาพักต่อไปอีกให้อธิการบดีอนุมัติการลาพักเป็นกรณีพิเศษ

(๔) ในกรณีที่นักศึกษาได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาได้ให้นับระยะเวลาที่ลาอยู่ในระยะเวลาการศึกษาด้วย ยกเว้นนักศึกษาที่ได้รับอนุญาตให้ลาพักการศึกษาตามข้อ ๓๕ (๑.๑) – (๑.๓)

(๕) การชำระเงินค่าบำรุงการศึกษาและค่าธรรมเนียมการศึกษา

(๕.๑) นักศึกษาที่ลาพักการศึกษาก่อนลงทะเบียนเรียนไม่ต้องชำระค่าบำรุงการศึกษาและค่าธรรมเนียมการศึกษาใด ๆ ทั้งสิ้น

(๕.๒) นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนและชำระค่าบำรุงการศึกษาและค่าธรรมเนียมการศึกษาเรียบร้อยแล้ว และมีความจำเป็นต้องลาพักการศึกษา มหาวิทยาลัยจะไม่คืนเงินให้ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น

ข้อ ๓๖ การลาป่วย

การลาป่วยในระหว่างเรียนนักศึกษาต้องยื่นใบลาในวันแรกที่เข้าเรียน ในกรณีที่ลาป่วยตั้งแต่ ๕ วันขึ้นไปต้องมีใบรับรองแพทย์ด้วย

ข้อ ๓๗ การลากิจ

(๑) นักศึกษาที่จำเป็นต้องลาระหว่างชั่วโมงเรียนต้องขออนุญาตจากอาจารย์ประจำวิชานั้น

(๒) นักศึกษาที่จะต้องลากิจตั้งแต่ ๑ วันขึ้นไป ต้องยื่นใบลาก่อนวันลาพร้อมด้วยเหตุผล

ข้อ ๓๘ การลาออก

นักศึกษาที่ประสงค์จะลาออก ต้องให้ผู้ปกครองที่มีลายมือชื่อเป็นหลักฐานอยู่ที่มหาวิทยาลัย ลงชื่ออนุญาตให้ลาออกเป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ ๓๙ การขาดเรียน

นักศึกษาที่ขาดเรียนติดต่อกันเกินกว่า ๓๐ วัน โดยมีได้แจ้งให้มหาวิทยาลัยทราบ จะถูกตัดชื่อออกจากมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔๐ การกลับเข้าศึกษาต่อหลังการลาพักการศึกษา

นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา เมื่อจะกลับเข้าศึกษาต่อ ให้รายงานตัวต่อสำนักทะเบียนและลงทะเบียนเรียน โดยให้มีสถานภาพเหมือนเมื่อก่อนได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา

หมวด ๑๑

การสำเร็จการศึกษาและการให้ปริญญาบัตร

ข้อ ๔๑ การสำเร็จการศึกษา

นักศึกษาที่มีสิทธิได้รับปริญญาตรี ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) ศึกษารายวิชาต่าง ๆ ครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้หลักสูตร และเงื่อนไขของสาขาวิชาที่กำหนดไว้

(๒) มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า

(๓) มีความประพฤติดีเหมาะสมกับศักดิ์ศรีแห่งปริญญา

(๔) ไม่มีพันธะด้านหนี้สินใด ๆ กับมหาวิทยาลัย

(๕) ยื่นเรื่องการขอสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดตามประกาศ

ข้อ ๔๒ ระบบการได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยม

(๑) นักศึกษาที่มีสิทธิได้รับปริญญาเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑.๑) มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรตั้งแต่ ๓.๕๐ ขึ้นไป

(๑.๒) สามารถสำเร็จการศึกษาครบตามหลักสูตรได้ภายในระยะเวลาของหลักสูตรตามแผนการศึกษานับแต่วันที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา

(๑.๓) ไม่เคยได้ระดับคะแนน F, FF, U หรือเพิกถอนรายวิชาใด

(๑.๔) ไม่เคยลงทะเบียนรายวิชาซ้ำ

(๑.๕) มีรายวิชาเทียบโอนไม่มากกว่า ๑ ใน ๔ ของจำนวนหน่วยกิตที่ต้องศึกษาตามหลักสูตร

(๑.๖) เป็นผู้มีความประพฤติดี ไม่เคยได้รับการลงโทษทางวินัยใดๆ จากมหาวิทยาลัยหรือการลงโทษทางกฎหมายในความผิดที่มีใช้เกิดจากความประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๒) นักศึกษาที่มีสิทธิได้รับปริญญาเกียรตินิยมอันดับสอง ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๒.๑) มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรตั้งแต่ ๓.๐๐ ขึ้นไป

(๒.๒) สามารถสำเร็จการศึกษาครบตามหลักสูตรได้ภายในระยะเวลาของหลักสูตรตามแผนการศึกษานับแต่วันที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา

(๒.๓) ไม่เคยได้รับคะแนน F, FF, U หรือเพิกถอนรายวิชาใด

(๒.๔) ไม่เคยลงทะเบียนรายวิชาซ้ำ

(๒.๕) มีรายวิชาเทียบโอนไม่มากกว่า ๑ ใน ๔ ของจำนวนหน่วยกิตที่ต้องศึกษาตามหลักสูตร

(๒.๖) เป็นผู้มีความประพฤติดี ไม่เคยได้รับการลงโทษทางวินัยใด ๆ จากมหาวิทยาลัย หรือการลงโทษทางกฎหมาย ในความผิดที่มีใช้เกิดจากความประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๔๓ นักศึกษามีสิทธิยื่นคำร้องขอรับอนุสัญญา ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

- (๑) ไม่เป็นนักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง หรือเทียบโอนจากระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หรือเทียบเท่า
- (๒) ศึกษารายวิชาต่าง ๆ ครบถ้วนตามหลักสูตรและจำเป็นต้องยุติการศึกษา โดยได้คะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ถึง ๒.๐๐ แต่ไม่ต่ำกว่า ๑.๗๕
- (๓) มีความประพฤติดีเหมาะสมกับศักดิ์ศรีแห่งอนุสัญญา
- (๔) ไม่มีพันธะด้านหนี้สินใด ๆ กับมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔๔ ในการอนุมัติปริญญาบัตร สภามหาวิทยาลัยจะพิจารณาอนุมัติปริญญาบัตรอย่างน้อยปีละ ๓ ครั้ง คือ เมื่อสิ้นภาคการศึกษาที่ ๑ ภาคการศึกษาที่ ๒ และภาคการศึกษาฤดูร้อน

ข้อ ๔๕ พิธีประสาทปริญญาบัตร จะจัดให้มีปีละ ๑ ครั้ง ซึ่งมหาวิทยาลัยจะประกาศให้ทราบเป็นคราว ๆ ไป

หมวด ๑๒ **การประกันคุณภาพ**

ข้อ ๔๖ ทุกหลักสูตรจะต้องกำหนดและกำกับดูแลคุณภาพและมาตรฐานวิชาการ รวมทั้งการจัดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๔๗ ให้ทุกหลักสูตรมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย โดยมีการประเมินและรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรทุกปีการศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรเป็นระยะ ๆ อย่างน้อยตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรือทุกรอบ ๕ ปี

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๘ บรรดาหลักสูตรที่เปิดใหม่ หรือหลักสูตรที่ปรับปรุงตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี ฉบับล่าสุด ที่รับนักศึกษาเข้าในหลักสูตร ให้ใช้ข้อบังคับนี้ ส่วนหลักสูตรที่เปิดใหม่ หรือหลักสูตรที่ปรับปรุงตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ ให้ใช้ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือที่เกี่ยวข้องไปพลางก่อนจนกว่านักศึกษาจะสำเร็จการศึกษา

ในกรณีที่มีปัญหาในทางปฏิบัติในวาระแรก ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการวิชาการ และให้ถือคำวินิจฉัยของอธิการบดีเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(ศาสตราจารย์ ดร.สิทธิชัย โภไคยอุดม)
นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร